

Vocea Roșie

ORGAN AL COMITETULUI RAIONAL P.M.R. SI AL STATULUI POPULAR AL RAIONULUI ALBA

ANUL XI. — Nr. 513

Vineri, 7 august 1959

4 PAGINI 20 BANI

Trăiască eroica noastră clasă muncitoare! Trăiască harnica țărânie muncitoare care pășeste cu încredere pe calea agriculturii socialiste! Trăiască intelctualitatea legată de popor!

(Din chemările C. C. al P. M. R. cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist).

Să-ți fie drag satul, să lupți pentru a-l face

En obiceiul sătenilor noștri de pe aici, ca și în cel al tuturor din cuprinsul mîndrei noastre patrii, ca zilelor de sărbătoare să le deschidă larg ușile, iar în case să stăruie miros de perete proaspăt vîruit. Sătențele iau drumul cooperativelor și jact înțebare de albăstreală, de mărăușe. Bărbății nu-și mai găsesc nici ei astimpăr în curte, desfîndă șanțurile uliței, netezesc spinarea drumului ori îndreaptă vreo parte de gard aplecată. Ba se apucă de treburi și mai mari. Așa-i în ajun de sărbătoare în sal. Și așa-i mai ales acum în aceste zile de august. Pînă la 23 a mai rămas puțin și sătenii sînt ca mărăușă zi a Eliberării să le găsească așezările mai gătite ca oricînd.

La Oarda de Sus, buncoară, pe locul unde au fost ordenii sătenii zidurile școlii, Popa Traian și Dregăci Dragosin, oameni trecuți de 80 de ani, nici nu vor să audă să la o asemenea vîrstă nu te mai prea ajută puterile. Muncesc alături cu cei tineri și nimic nu li se pare prea greu. Și-apoi cu tot atîta rîvnă muncesc pentru a-și zidi școala nouă și străjenii.

Nu de mult, în adunare, de față cu deputatul Tomața Viorel, sătenii din Presaca au hotărît să-și construiască și ei local nou pentru cooperativă. Și n-au rămas oamenii numai cu atît. Au pus mîna de-au turnat fundația clădirii. Apoi n-au stat o clipă pe gînduri să-i înalțe și zidurile, năzuind chiar s-o termine pînă la 23 August.

Dar, cite și cite se mai pot spune despre cele ce se petrec în aceste zile în viața satelor. Dispensarului și băii din satul nostru le-ar sta bine să fie frumos împrejmuite — și-au zis țărânii muncitori din Galda de Jos. Și de la vorbă la faptă nu le-a fost lungă calea. Muntenii din Valea Dosului au urcat povîrnișurile cu securile bine ascuțite. Au lucrat 24 de stîlpi, i-au plantat apoi, și și-au adus lumina electrică pînă la căminul cultural. Din Almașul Mare a răzbătut pînă departe de hotarul satului vesteă că aici a fost amenajat un parc și că la îndemnul deputaților Stanciu Dionisie și David Aron sătenii au dat față nouă drumului dintre Nădăștie și Glod. Iar benicenii, după ce și-au văzut gala magazinul universal, și-au încrustat cu toții în inimă hotărîrea de a-și dura și cămin cultural.

Și-asa, veșmintului de sărbătoare al satelor, cu care acestea vor întîmpina zorii lui August 23, zi de zi i se mai adaugă cite ceva. Dar, satele fie ele oricare ar fi, sînt lungi. Ba sînt și late. Și cine oare ar putea și mai bine decît sătenii ce le mai lipsește pentru a le fi deplină gătirea? Harnici ighienii și-au făcut și ei, ce-i drept, multe din cele de trebuință, dar faptul că treptele magazinului universal s-au măcinat să nu fi atras oare atenția nimănui? O fi aceasta un lucru mărunț, dar de ce să se policlească ighienii de el cînd ei sînt în stare de faptă mari? Și-apoi șerdenii nu greșesc cu nimic cînd spun că li frumos satul. Dar n-ar putea oare să fie și mai frumos? Mină în mîna, canalului ce însoțește ulița principală sătenii de aici i-ar putea îndrepta stricaciunile. Material pentru aceasta au la îndemînă, iar de oameni harnici e împinzit satul

satul, să lupți cît mai frumos

de la un cap la altul. S-ar putea drege în Șard canalul, s-ar putea face și podul peste vale din dreptul casei deputatului Gușat Aurel. Nu-i așa, tovarășe Gușat? Stringeți în jur oamenii așa cum ai făcut-o de atîtea ori, și nu-ți va fi greu să răspunzi acestei întrebări. Cheamă-ți în ajutor pe ceilalți deputați și înscrieți împreună în cronica satului noua izbîndă.

Energii care așteaptă să fie folosite sînt apoi și în alte sate. Cine ar putea, de pildă, crede că țărânii muncitori din Cricău, care și-au zidit un cămin cultural de fi mai mare dragul să-l privești, n-ar putea da față nouă șîntinii și vîlăului din dreptul lui Goia Traian? Ai putea crede acest lacru, tovarășe Madăraș Ion? Nu-i așa că nu? Ca deputat și ca președinte al comisiei permanente de gospodărire comunală te știe tot satul de om vrednic și întreprinzător. Deci, nu-i așa că știi ce ai de făcut? Și-apoi în acest sens, de altfel, și-ar putea spune cuvîntul și deputații și țărânii muncitori din Oarda de Jos. Pentru ca locul vîran din fața cooperativei să devină o zonă verde care să încinte ochiul, n-ar fi nevoie de prea multă muncă. Te-ai gîndit vreodată la acest lucru, tovarășe deputată Muncuș Maria? Dacă nu, nici chiar acum nu-i firziu să stăruie asupra lui.

În casa și în curtea sa, bunul gospodar își găsește oricînd ceva de făcut. Un fapt care nu trebuie să scape însă nici unui sătean este acela că rîvna nu trebuie să i se oprească în pragul porții. Fiecare își dorește o gospodărie înfloritoare, fiecare năzuiește să trăiască într-un sat care să fie asemenea unei grădini bine îngrijite. Dar, cine să îngrijească această grădină dacă nu cei care trăiesc întrînsa? De aceea, fie săteanule, fie că îți este dat să simți binefacerile vieții celei noi într-o așezare de șes sau de munte, să-ți fie drag satul, să lupți pentru a-l face tot mai frumos. Și rîvna ta îți va fi ca și pînă acum luminată de strălucirea mărețului 23 August, iar pe drum de izbînzii viitoare te va conduce cu aceeași mină sigură partidul.

În cinstea zilei de 23 AUGUST

CU PLANUL DEPĂȘIT

Insuflești de recenta hotărîre a C. C. al P.M.R. și în dorința de a cinsti marea sărbătoare de la 23 August, precum și ziua minerului cu noi rezultate în producție, colectivul de muncă de la I. M. „Gh. Doja” și-a depășit sarcinile de plan, realizînd în același timp economii însemnate.

Cele mai frumoase rezultate le-a obținut sectorul Almaș-Stănița, care și-a realizat și depășit cu mult planul. Tov. Virciu Ștefan,

Nicula Avram și alții au realizat depășiri între 17-25 la sută.

De la secția Valea-Dosului cele mai frumoase rezultate le-au obținut tov. Cîmpean Ioan, Guș Petru, Ionuț Ioan II, care au obținut depășiri de plan între 5-9 la sută. O contribuție de seamă la îndeplinirea planului și-au adus-o și tov. Dumitraș N., Mermezan Șt., Porcar Gh. și Roșca V., care au terminat repararea unor utilaje cu 5 zile înainte de termen.

O nouă unitate

Grija pentru continua îmbunătățire a aprovizionării populației a stat și stă în centrul atenției conducerii U.R.C.C. Alba. De curînd, în cadrul constăturilor pe care deputații le-au avut cu alegătorii din cartierul „Majer” din orașul nostru, s-au făcut o seamă de propuneri, printre care și aceea de a se deschide în acest cartier un magazin pentru desfăcerea legumelor și fructelor.

Primii la predarea cerealelor contractate

Întîmpinînd cu noi succese în activitatea lor cea de a XV-a aniversare a Eliberării patriei noastre, membrii gospodăriilor colective din raion, în frunte cu colectivității din Oiejdeia, Teina, Ighiel, Micești, Berghin și alții, au predat în întregime grînele contractate direct de la arie, dînd statului grîu de cea mai bună calitate.

Din rîndul întovărășitorilor, printre primii care și-au adus contribuția la asigurarea fondului central de cereale al statului, sînt membrii întovărășirilor agricole „Progresul” din comuna Galda de Jos și „Horia, Cloșca și Crișan” din orașul Alba-Iulia.

Pe comune, în frunte la contractări și la predarea cerealelor contractate se situează comuna Galda de Jos, care a predat pînă la 4 august 33 la sută din cantitatea de grîu contractată.

CAPRA HRISTACHE
corespondent

Amintiri din zilele anului 1944

Sub ploaia de bombe...

Coșlariu-stație, 5 septembrie 1944. Dimineață cu un răsărit de soare asemenea parei focului. De undeva din depărtări răzbeau înfundat bubuituri de tunuri și mitraliere. Oamenii, mai precauți ca oricînd, păseau încet și dacă se putea chiar să nu fie auziți. Frîmîntări, griji. Zile de război. Aici, la Coșlariu parcă vremea aceasta nici nu era luată în seamă. Trenuri pregătite pentru front își așteptau rîndul să fie expediate. Asemenea ceasornicului, circulația mergea cu cea mai mare precizie. Toți oamenii erau la datorie. Nimeni nu se gîndea că peste o oră sau două stația cu întregul triaj va fi sub ploaie de bombe. Și totuși așa se întîmplase...

Orele dimineții se contopeau pe neobservate cu căldura amiezii începutului de toamnă. În triaj se pregăteau trenuri pentru plecare. Ca dintr-o dată însă văzduhul, pînă atunci liniștit, a început să fiarbă. Răsăritele parcă din apa bătrînelui Mures, avioanele fasciste s-au nădușit turbate asupra stației și triajului. Bombele cădeau cu nemiluită. Iadul se mutase de cîteva ore aici jos. Oamenii intraseră parcă în pămînt. Pentru cîteva momente bombardamentul s-a terminat. Ceferiștii au început munca eroică de salvare a vagoanelor din focul ce începuse să se întîndă. Dar, din nou la orizont apar avioane. Alt atac și încă vreo 5 au urmat apoi. În toată stația nu a rămas decît o singură linie bună. Toată circulația era paralizată...

Se prinse a se insera și odată cu aceasta începu și munca. Zeci

Ție minerule, înaltă cinstire!

Ziua minerului! În fiecare an, la început de august, poporul, în regul nostru popor muncitor, vă închină vouă, marilor mineri ai patriei noastre, ghi-lande din cele mai frumoase flori. Vi le închină cu dărnicie, așa cum natura le închină îmbătătoarei primăveri. Și înmîindu-vă aceste flori, semne ale înaltei cinstiri, poporul vă spune un căduros salut de „NOROC BUN”!

În alte vremi, atunci cînd stăpînea burghezia, viața voastră, dragi mineri, era neagră asemenea cărbunelui, asemenea întunericului fără pic de lumină. Da! Așa-și era întreaga viață. Cei ce stăpîneau aveau doar grija să le exploateze cît mai mult. 23 August 1944 a schimbat însă întregul sens al vieții. În adîncul minei, ca și pretutindeni în inimă, a strălucit puternic lumina eliberării. Pentru tine, bravule mineri, ca și pentru întregul popor au venit anii adevărații vieți. La Petroșani, Petrița sau Aninoasa, la Ghelar, Haneș sau Almaș, semnele vremurilor noi și-au pus adînc pecetea. Pe harta patriei a apărut un nou oraș al minerilor — Uricanii. La Almașul Mare și Haneș din raionul nostru, au fost construite în ultimii ani 4 blocuri muncitorești, 2 cantine, bază sportivă, două săli de spectacole, un cinematograful, un număr mare de mineri au primit împrumuturi pentru construcții de locuințe și, în sprijinul ușurării muncii și dezvoltării sectoarelor miniere, au fost construite importante instalații industriale.

Pentru viața nouă pe care o trăiesc, minerii din raionul nostru închină imn de recunoștință partidului și guvernului. La Almaș, Haneș, Stănița ca și în celelalte sectoare, mineri ca Adam Nicolae, Crampa Gheorghe, Vraciu Ioan, Novăceanu Ioan, Guș Petru și mulți alții închină „zilei minerului” depășiri de plan între 9-30 la sută, închină sute de mii de lei economii. Și recența plenară a C. C. al P.M.R. este un puternic umbold spre fapte.

De z'ua voastră, dragi mineri: din raion, ca și din întreaga țară, pentru succesele mari obținute oamenii muncii din raion vă urează noi succese în muncă și întînzîndu-vă frățește mina, vă spun „NOROC BUN”!

N. GIURGIU

(Continuare în pag. 4-a)

În anii puterii populare

În anii puterii populare în cuprinsul raionului grijă pentru sănătatea oamenilor muncii a luat un mare avînt.
ÎN CLĂȘEU: Clădirea spitalului de boli contagioase din Alba-Iulia, construită în anii puterii populare.

1944 ANI DE SUCESE - ANI DE VIAȚĂ NOUĂ 1959

Tinerete! Cită poezie răzbate chiar și numai din acest singur cuvânt. Tineretea e voioasă, elan, e vis înaripat. Partidul le-a dăruit sutelor de mii de tineri o tinerete adevărată. Și ei în rînduri strînse merg în pas cadențat pe drum de victorii.

Pentru tineri se deschid larg porțile școlilor și institutelor și ei învață cu sîrguință, pentru ei se construiesc stadioane. La îndemna tinerilor stau bibliotecile și căminele culturale. Și tinerii își cîntă tineretea, îi înalță imn de slavă în fabrici, uzine și mine, pe șantieri și pe întinse și roditoare ogoare.

Aspect de la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

IN FOTO: Delegația R. P. Romîne defilînd pe stadionul „Wiener Stadion”.

CIȚIVA dintre cei mulți

Spre sfîrșitul anului 1958, tînărul Dregheci Ion a pășit în viață. Terminase cu bine școala de meserii din Alba-Iulia și ardea de nerăbdare să-și pună la încercare priceperea.

— Aș dori să lucrez aici, la Atelierul central de reparații — și-a spus vrerea cu oarecare timiditate în glas tînărul care abia număra 18 primăveri.

Tovarășii din conducerea atelierului l-au primit cu căldură. L-au citit în ochi și dorința, dar și hotărîrea de a se număra cît mai curînd printre cei harnici. L-au repartizat în echipa de mecanici a comunistului Dregheci Ion.

— Ai încăput pe mîini bune — i-au spus cei mai vechi din echipă. E șeful nostru un om și jumătate.

Încă din primele zile noul venit în echipă s-a dovedit harnic și prietenos. Ortacii săi l-au îndrăgît. L-au îndrăgît toți muncitorii atelierului. Iar, pentru a-l deosebi de șeful echipei s-au obișnuit a-i zice Dregheci Ion II.

A trecut apoi lună după lună. Dregheci Ion II a rămas același harnic și disciplinat muncitor. E tot în echipa de la început și e mîndru de acest lucru. Echipa s-a numărat mereu printre echipele fruntașe, iar acum, în intrecerea ce se desfășoară în cinstea zilei de 23 August, harnicii mecanici ai lui Dregheci Ion au cucerit chiar titlul de echipă fruntașă pe atelier.

★

Zi de vară. Pe ogoarele colective din Micești tinerele Păcurar Victoria, Olteanu Elena, Contor Maria și Crăciun Elena muncesc de zor. Și mai mare dragul să le privești.

★

— Ce zici, nu-i așa că-ți place? — ține să spargă tăcerea președintele.

Din una în alta apoi, află că harnicele tinere sînt toate utemistă și că echipa I-a din care fac parte e adesea fruntașă pe gospodărie. Ba mai află și altceva.

— Uite-o pe cea cu bucle castanii — și se adresează din nou președintele. E harnică foc pe ogor, dar nici la carte nu se dă bătută. Merge într-a X-a la toamnă.

Simțind că despre ea e vorba, Olteanu Elena lasă pentru o clipă lucrul și se apropie. Și, înnoțind firul vorbei, află cum că anul trecut a avut 98 de zile lucrate în gospodărie și că în acest an ține să aibă tot pe atîtea, dacă nu mai multe. Cu justificată mîndrie apoi își mai face cunoscut că la casa pe care părinții săi și-o vor construi și ea își va aduce contribuția.

Despre învățătură, Olteanu Elena vorbește cu tot alfta drag. Pînă acum, la școala medie, curs seral, a făcut bună ispravă și nici în viitor nu vrea să se lase mai prejos.

La toamnă tînăra Olteanu Elena urma cursurile clasei a X-a. Peste doi ani va termina școala medie. Va merge apoi, poate, mai departe. Și cine știe dacă n-o va purta gîndul să dea glas dragostei sale pentru ogor și să se facă inginer agronom!

La căminul cultural din Stremț se strînseseră atîția săteni încît sala de festivități nu i-a putut cuprinde pe toți. Era aceasta cu cițiva ani în urmă.

În sală se făcuse liniște și pe scenă prînseseră a se perinda artiștii satului. Erau cu toții bine cunoscuți sătenilor.

Deodată însă liniștea din sală deveni și mai adîncă. În fața cortinei o fetișcană oacheșă după ce își dresse glasul începu a cînta „Toată lumea-mi zice lotru” Și i era alit de dulce glasul!...

Gătită cum era, mai să n-o cunoască nici chiar ai săi. Mai apoi însă numele Mariei Păcurar stăruie pe buzele tuturor care o ascultaseră. Fiecare îi căuta un cuvînt de laudă.

De atunci, au trecut ani. Maria Păcurar a devenit nelipsită de pe scenă. A devenit o vrednică activistă culturală. Și nu numai în sat s-a bucurat de succes. Nu! În cadrul concursurilor formațiilor artistice de amatori ale căminelor culturale, numele ei a fost de fiecare dată pe fișele de concurs.

Acum tînăra Maria Păcurar muncește la întreprinderea Zlatna. Dar, ca și în trecut, se simte tot sîrîns legată de activitatea culturală. Și, în cadrul celui de-al V-lea concurs cu talentul său de neîntrecută interpretă a cîntecelor populare Maria Păcurar a ajuns pînă la faza interregională de la Timișoara.

Brigada entuziaștilor

Cîte și cîte lucruri frumoase nu se pot vorbi despre harnicul colectiv de muncă care formează „brigada tineretului” de la secția turnătorie a întreprinderii „Horia”. Despre entuziasmul și elanul acestui colectiv vorbește azi toată întreprinderea. Vorbește însă mai puternic graficul producției, vorbesc zecile de piese turnate peste plan.

Modest și cu vorba domoală comunistul Groza Nicolae, responsabilul brigăzii de tineret, m-a întîmpinat glumeț:

— Știu, fără să-mi spuneți, pentru ce ați venit. Și cred că v-ați și convins încă de la intrarea în întreprindere de faptele noastre.

— Da! — i-am răspuns. Aveți fapte bune și vă puteți mîndri cu ele. Meritul e al tuturor celor din această secție. Cu toții au muncit pentru depășirea planului lunar cu peste 35 la sută, pentru realizarea de însemnate economii. În luna iulie, însuși lefiți în muncă de recenta hotărîre a C. C. al P.M.R., ca și pentru întîmpinarea măreței zile de 23 August, harnicul colectiv a îndeplinit planul în proporție de 131 la sută.

Îmi părea bine de tot ceea ce am aflat și văzut. Am dat apoi să plec, și înainte de a-mi lua rămas bun, tov. Groza îmi spuse vesel:

— Azi avem o ședință în care se va discuta și despre felul în care noi vom desfășura lupta pentru realizarea de cît mai multe economii în cursul acestui an. Și colectivul secției noastre este ferm hotărît să traducă în fapte tot ceea ce ne-am propus. Sintem doar brigada entuziaștilor...
I. P.

Căi deschise spre viitor

Tinerete! Cuvîntul acesta îmi spune multe, chiar foarte multe. Mă face să-mi amintesc de vremi apuse, de acele vremi cînd copiii oamenilor muncii nu aveau deschisă nici o cale spre școli mai înalte.

Burghezia, în goana ei după exploatare, cîntă să oprească copiii oamenilor muncii de a ajunge să se lumineze, fiindcă, considerau ei, cu cît muncitorul sau țăranul este mai întunecat cu atît poate fi exploatat mai ușor.

O dată însă cu eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, s-a statornicit în patria noastră orînduirea democrat-populară, care a deschis și tineretului largi căi spre

viitor. Azi, copiii oamenilor muncii, altdatã socotiți „incapabili”, urcă cutezători spre culmile științei. Fiul meu, de pildă, e azi student în anul III la Facultatea de medicină din Timișoara. Ca mine va fi medic. Putea oare în trecut un fiu al unui simplu muncitor să viseze la acest lucru? Categoriec că nu. Azi, însă, statul nostru democrat-popular a deschis larg căile spre viitor pentru fiecare tînăr.

Visele nu mai sînt azi vise. Sînt planuri de viitor concrete și absolute realizabile.

TEODOR SINTIMBREAN
muncitor tipograf
întrepr. „Horia” Alba-Iulia

Cifre și fapte din viața tineretului

★ În cadrul raionului sînt constituite un număr de 112 brigăzi de muncă patriotică.

★ Pînă în prezent au efectuat economii în valoare de peste 720.000 lei.

★ Brigăzile de muncă patriotică înrînesc un număr de 4.004 tineri, care formează 59 brigăzi la sate numărînd 1.458 tineri, din care 1.316 sînt utemiști, — și 53 brigăzi cu caracter de oraș numărînd 2.546 tineri, din care 2.438 utemiști.

★ S-a efectuat un număr de 123.000 ore muncă voluntară.

★ În anii puterii populare, la dispoziția tinerilor din raion au fost puse numeroase baze sportive. Astfel, la Zlatna, la Alba-Iulia și în numeroase comune din raion s-au amenajat stadioane și s-au repartizat mari cantități de materiale sportive.

★ În trecut, cu greu putea un tînăr muncitor să urmeze vreo școală superioară. Azi, însă, zeci

și zeci de tineri de la fabrica „Ardeleana”, întreprinderea „Horia”, Atelierul „Ardealul” din Alba-Iulia, întreprinderea „Gh. Doja” și U.M.C. din Zlatna sînt înscriși la cursurile școlilor medii fără frecvență sau serale.

In cele 167 formații artistice ale căminelor culturale

activează peste 2000 tineri

Rînduri despre două generații

Două generații de oameni. Una e generația mîistrului Cernahovschi Dumitru de la Școala de meserii din Alba-Iulia și cealaltă e generația tînărului Marian Pop, încă ucenic la Școala profesională din Zlatna. S-ar părea la primă privire că nu e nimic deosebit, că ceea ce separă oarecum e... vîrsta. De fapt, și acesta e un adevăr. Cernahovschi Dumitru e azi om în etate, mîistrul tinere generații din care face parte și Marian Pop, pe cînd acesta din urmă abia se pregătește să facă primii pași spre viață. Dar, jalonul mare care separă mult, foarte mult chiar, cele două generații e însăși viața. Ea e singurul martor care stă drept frontieră între cele două generații. Da! Așa stau lucrurile. Cernahovschi Dumitru face parte din generația acelor oameni pentru care tineretea a fost o noapte nesfîrșită, fără lumină, fără bucurii, pe cînd Pop Marian, ucenicul acesta plin de viață face parte din generația lui 23 August, generația tineretii fericite. Și cîtă deosebire între cele două generații...

Pe vremea cînd Dumitru Cernahovschi era în pînă copilărie, atunci cînd a pășit să învețe tainele meseriei de mecanic, nimic nu-i su-

ridea în viață. După ploconiri de săplămini de zile, abia se îndurară să-l accepte să facă și el parte din armata celor ce trebuiau să jure meseria. A intrat ucenic la Teleajăn, la fosta societate „Romino-Americană”. Nici acum nu poate să-și aducă aminte toate la cite a fost pus. Pînă și slugă boierului Toart a fost. Da! Olandezului Toart, mîre acționar la „Romino-Americană”, îi plăcea nespus de mult ca Cernahovschi Dumitru și alți ucenici din subordine să-i care apă, să-i spele pe jos sau să-i facă alte și alte servicii. Făcuse pentru treaba asta și un program. O săptămînă 2-3 ucenici apoi alții la fel și tot așa pînă le venea din nou rîndul. Cît despre meserie nici pomeneală. Lucrul acesta nu-l interesa cîtuși de puțin. Mergea și el cîteodată să vadă ce-i mai fac „băieții” și atunci păruia ucenicii de mai mare milă. Cît despre celelalte condiții de muncă și de cazare nici nu putea fi vorba. Lucru aproape toată ziua în frig, iar atunci cînd plecau să mînince, abia reușeau să-și stîmperă foamea. Așa a cunoscut Dumitru Cernahovschi tainele meseriei. Aceasta i-a fost viața în trecut, aceasta i-a fost generația.

Despre generația tînărului Pop Marian însă, alte lucruri se pot

vorbi. El, ca și toți tinerii patriei, trăiesc azi în generația luminosului August 23. Sub steagul lui, pășesc în marș tineresc spre o nouă viață.

Pop Marian e ucenic în anul III al școlii profesionale din Zlatna. Și-a ales meseria de electrician-motoare. Îi place nespus de mult meseria și își iubeste școala. Aici el a găsit a doua familie părintească. Sub îndrumarea atență a profesorilor și mîistrilor, Pop, ca și mulți alții ca el, se desăvîrșește în ale meseriei alese. Condiții? Deosebibile. Începînd cu condițiile de muncă și terminînd cu cele de trai — toate sînt asigurate. În locul sumelor mari ce trebuiau plătite în trecut pentru a învața o meserie — ucenicii primesc azi bursă. Apoi ucenicii au la dispoziție materiale și condiții create pentru desfășurarea unei intense activități culturale sportive, etc.

Dar, aceasta nu e totul. Pop Marian nu e numai ucenic simplu. Nu! El este în același timp și un sîrgincios elev în clasa X-a la școala medie serală din Zlatna. Da! Pop e și elev. Și are vise de viitor și mai cutezătoare. După ce va termina școala profesională și cea medie vrea să se înscrie la facultate. Vrea să devină miner. E un vis cutezător, dar pe deplin realizabil. Realizabil pentru că regimul

nostru a deschis larg muncitorilor porțile spre cele mai înalte școli.

★

Două generații puse față-n față. Cîtă deosebire! Generația lui Cernahovschi a fost plină de necazuri și greutăți, pe cînd a lui Pop Marian e plină de bucurii. Și e firesc să fie așa. Cernahovschi a cunoscut tineretea în timpul burgheziei, pe cînd Pop o cunoaște pe cea dăruită de regimul nostru democrat-popular. Burghezia avea doar interesul să exploateze omul pînă la sînge, pe cînd puterea populară are interesul să-i facă viața tot mai feroacă și indestulată. Iată marea diferență.

ȘCOLI PROFESIONALE în raionul nostru

5

1959

1

1944

INFORMAȚII DE PARTID

Pentru îndeplinirea hotărârii plenarei C. C. al P. M. R. din 13-14 iulie a. c.

În aceste zile, în întreprinderi și instituții, în gospodării colective și întovărășiri agricole, în sate și comune, au avut loc adunări generale ale organizațiilor de bază, în care membrii de partid au discutat pe marginea documentelor plenarei C. C. al P.M.R. din iulie a.c. Dezbaterile vii, interesul cu care s-au analizat posibilitățile existente la fiecare loc de muncă pentru realizarea a cât mai multe economii, dovedesc preocuparea comuniștilor, de a da viață sarcinilor ce le revin din aceste documente.

Să ne gospodărim și mai bine

La Atelierul de zonă C.F.R. Alba-Iulia, a avut loc adunarea generală a organizației de bază. Se știe ce probleme se vor discuta. Ordinea de zi fusese anunțată din vreme. Când a început adunarea, fiecare membru și candidat de partid era pregătit să întrebe sau să spună ceva în legătură cu documentele plenarei C. C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c.

Adunarea generală a ascultat expunerea biroului organizației de bază în care era oglindită activitatea colectivului de muncă de la această unitate C.F.R. și rezultatele frumoase ce s-au obținut luna de luna privind îndeplinirea sarcinilor de plan.

Au urmat apoi discuții. La cuvânt s-au înscris mulți tovarăși. În cuvinte simple, dar pline de conținut, fiecare și-a manifestat entuziasmul și hotărârea de a da viață sarcinilor încredințate de partid, de a munci în așa fel încât să contribuie la realizarea a cât mai multe economii.

— Noi simțem o unitate mică — a spus în cuvântul său tov. Găbudean R. — dar mă angajez să realizez pînă la sfîrșitul anului o economie de 2.000 lei.

În majoritatea lor cei care au luat cuvîntul au vorbit despre buna gospodărire a uneltelor și mașinilor cu care lucrează, despre folosirea mai judicioasă a materialelor.

„Să ne gospodărim în așa fel —

a spus tov. Colceag N. — încît să reducem cît mai mult prețul de cost, realizînd în felul acesta cît mai multe economii, acestea fiind tot în folosul nostru”.

Tov. Gh. Alexandru, după ce a oglindit situația grea din trecut a oamenilor muncii, a arătat grija ce o poartă partidul, celor ce muncesc. „Noi — a spus vorbitorul — trebuie să muncim și să ne gospodărim și mai bine, să mărim productivitatea muncii, să reducem prețul de cost, pentru că de felul cum vom munci și vom ști să ne gospodărim așa ne vor fi rezultatele în viitor”.

În cadrul adunării s-au făcut propuneri pentru îmbunătățirea procesului de producție. Astfel, strungarul Triest Anton a propus ca strungul de strungit roți de cale îngustă și grupul de sudură să fie mutați la atelierul de cale îngustă, pentru a nu se mai pierde timpul cu transportul roților dintr-o parte în alta.

Au mai luat cuvîntul tov. M. Bocăneț, M. Renț, A. Nistor, I. Megea, D. Tudose.

Adunarea generală a organizației de bază a hotărît să se organizeze o comisie tehnico-organizatorică, care să studieze măsurile ce trebuie luate în viitor pentru continuarea ridicării a productivității muncii și reducerea prețului de cost.

venim munci în așa fel încît să ne îndeplinim întocmai angajamentul luat. În această direcție sarcina noastră constă în primul rînd în ridicarea productivității muncii în toate sectoarele de activitate.

Și, pe rînd fiecare din cei ce au discutat pe marginea documentelor plenarei s-au angajat să realizeze economii.

Tov. Pop Vasile s-a angajat să realizeze economii numai la investiții de 4.600 lei. Tov. Hașegan — o economie de 10.000 lei, Tomuș Moise, la carburanți și lubrifianti — economii în valoare de 2.000 lei.

După discuțiile purtate și propunerile făcute, adunarea generală a organizației de bază a stabilit, pe baza unui plan de muncă, sarcinile politice și economice ce vor fi îndeplinite în viitor, pentru îndeplinirea întocmai a angajamentului luat de a mări productivitatea muncii, de a da produse agricole la un preț de cost cît mai redus.

Cu forțe sporite pentru terminarea treieriișului

Colectiviștii obțin recolte bogate

Rezultate frumoase

Colectiviștii din Teina, care au însămintat în toamna trecută grîul după cele mai potrivite plante premergătoare, în teren pregătite cu ajutorul S.M.T.-ului și îngrășat suplimentar, au obținut o producție medie de 2.100 kg la hectar, iar pe o suprafață de 10 hectare, îngrășat suplimentar în două rînduri, producția a trecut de 2.600 kg la ha. În dorința de a obține recolte

mari și în anul viitor, ei au executat cu ajutorul tractoarelor arătură de vară la adîncimea de peste 22 cm, pe întreaga suprafață de pe care au recoltat culturile de păioase.

Printre fruntași în muncile de recoltări sînt colectiviștii Tirlea Ioan, Mogața Silvia, Mihăilă Aurel, Pascu Ion, Hada Vasile, Hada Ion I. Pavel și alții.

Membrii întovărășirii agricole „Cel de-al 11-lea Congres al P.M.R.” din comuna Oarda de Jos au obținut rezultate frumoase în campania agricolă de vară.

La grîul secerat și treierat în comun, în ovărășii au realizat o producție de 1.769 kg la hectar. Din recolta obținută ei au predat statului direct de la arie întreaga cantitate de grîu contractat și tot de la arie au strîns în comun grîul necesar pentru însămintările de toamnă și fondul de bază.

Pentru a-și spori cantitatea de furaje, mulți întovărășiți, ca Lușe Gheorghe (președintele întovărășirii), Drăghici Gheorghe, Paștiu Ion și alții, au însămintat porumb în mîriște. De asemenea, pentru a asigura o mai bună fertilizare a solului în vederea recoltei anului viitor, întovărășiții au executat arătură de vară în mîriște pe o suprafață însemnată.

Batozele trebuie să treiere fără întrerupere

În dorința de a nu pierde nici un bob din noua recoltă de grîu, țărani întovărășiți din satul Straja au transportat din vreme grîul la arie, unde l-au clădit în stoguri mari așezate pe mai multe rînduri și au început treieriișul îndată ce a sosit batoza pe arie.

Cu toate că la aria de la Straja sînt condiții ca batoza să treiere din plin, din zori și pînă seara tîrziu, aici, uneori, nu se lucrează cu întreaga capacitate de lucru a batozei. Așa s-au petrecut lucrurile, de exemplu, sîmbăta trecută cînd, necontrolat de comitetul executiv al sfatului popular din comună și lipsit de simțul răspunderii, proprietarul de batoză Cirnaț Aurel nu și-a asigurat carburanții și lubrifiantii

necesari, din care cauză batoza nu a lucrat mai bine de o jumătate de zi.

Comitetul executiv al Sfatului popular din comuna Hăpria, care răspunde de buna desfășurare a treieriișului, are datoria să tragă la răspundere pe cei ce întîrzie treieriișul și să ia asemenea măsuri, care să asigure funcționarea fără întrerupere a batozelor.

Mai mult simț de răspundere în muncă

În comuna Berghin treieriișul este mult rămas în urmă. Aici, datorită faptului că organizațiile de partid și comitetul executiv al sfatului popular din comună (președinte Szeghedi Ion) nu dovedesc nici o preocupare pentru mobilizarea producătorilor agricoli la transportul snopilor la arie, batozele lucrează în fiecare zi cu mai puțin de jumătate din capacitatea de lucru. Nu mai puțin vinovată de faptul că la Berghin treieriișul se desfășoară sub posibilități este și conducerea întovărășirii „Pleșa” (președinte Seisan Ștefan și secretar Haplea Cornel), care nu și-a cituși de puțin interesul pentru transportul snopilor la arie și intensificarea treieriișului, membrii comitetului inșiși

constituind un exemplu rău în această direcție. Ca urmare a acestui fapt, pînă la 4 august procentul pe comună la treieriiș abia a fost realizat în proporție de 7 la sută.

Pentru a preîntîmpina pierderile și a pune cît mai curînd la adăpost în hambare și magazii recolta bogată de grîu din acest an, organele de partid și de stat din comuna Berghin au datoria să arate producătorilor agricoli că este în interesul lor să transporte cît mai urgent snopii la arie și să-i clădească în stoguri mari, bine virfuite. Adunat în stoguri, grîul este ferit de ploie, iar batozele pot treiera fără întrerupere, cu întreaga capacitate de lucru.

Lucrări în pepinieră

La pepiniera silvică din satul Tîbru — sectorul brigăzii a 1-a a Ocolului silvic din Teiuș — înființată în acest an, țărani muncitori și școlarii din comună, în frunte cu

pionierii, și-au adus un frumos aport, contribuind prin muncă voluntară la stringerea seminței și executarea lucrărilor de întreținere.

ÎN CLIȘEU: Prășitul puietilor de salcîmi în pepinieră. (Fotografie și text coresp. voluntar GROZA FLORIAN)

Situația treieriișului la 4 august

Pe raion 20,2 la sută

1. Bărăbanț	65%
2. Alba-Iulia	46%
3. Ciugud	40%
4. Cricău	35%
5. Teiuș	32%
6. Vințul de Jos	29%
7. Galda de Jos	28%
8. Oarda de Jos	26%
9. Hăpria	24%
10. Sintimbru	22%
11. Ighiu	21%
12. Benic	12%
13. Mihaș	12%
14. Peșelca	11%
15. Stremț	8%
16. Berghin	7%

COMUNE DE MUNTE

17. Almașul Mare	—
18. Ampoița	—
19. Feneș	—
20. Inuri	—
21. Intregalde	—
22. Meteș	—
23. Valea Dosului	—
24. Zlatna	—

zată pe raion este de peste 70 la sută.

Înaintarea cu pași repezi pe calea agriculturii socialiste ridică o seamă de sarcini noi legate de o mai temeinică organizare a producției agricole, în vederea mecanizării mai complexe a lucrărilor agricole și folosirii mai raționale a pămîntului. Experiența proprie din raion a dovedit cu toată puterea că avem încă mari posibilități să sporim producția la hectar. Folosirea acestor posibilități însă impune cu toată hotărîrea luarea de măsuri concrete, care să asigure sporirea productivității la hectar. Și în această direcție, în condițiile avîntului pe care l-a luat cooperativizarea agriculturii în raion, se impune ca o primă măsură trecerea la aplicarea tarlalizării (asolării) culturilor.

Comitetul raional de partid și comitetul executiv al sfatului popular raional pe baza unui studiu făcut în prealabil, au analizat condițiile existente în raion în vederea aplicării tarlalizării și au întocmit un plan de măsuri în această direcție. În același timp s-au dat indicații precise cadrelor tehnice agricole de măsurile ce trebuie întreprinse pentru asigurarea efectuării tuturor

lucrărilor în cel mai scurt timp. Pe baza indicațiilor date, s-a format în fiecare comună cîte un colectiv de muncă care a studiat fiecare parte de hotar și ce anume condiții există pentru aplicarea tarlalizării. De asemenea, în baza studiului făcut s-au întocmit schițe precise de poziția și suprafața fiecărei tarla ce urmează să se asoleze.

Pentru a se înlătura cazurile cînd anumiți străinași din alte comune însămintează în tarlate culturi cu totul diferite de cele stabilite conform asolamentului, organele tehnice agricole cu ajutorul sfaturilor populare și al organizațiilor de bază au delimitat la margine de tarla toți străinașii, stabilindu-li-se terenul unde urmează să însăminteze.

Aplicarea pînă la capăt a acestor măsuri, menite să ducă la ridicarea agriculturii raionului, este cu afit mai necesară cu cît această lucrare este o lucrare de o importanță economică foarte mare. Importanța economică deosebită a acestei lucrări constă în faptul că prin tarlalizare se crează posibilitatea orînduirii culturilor după asolamentul cel mai potrivit, se desființează haturile și odată cu aceasta se distrug focarele de dăună-

tori și apoi unul din cele mai mari avantaje ale tarlalizării este crearea condițiilor pentru aplicarea largă a mecanizării. Odată cu trecerea la tarlalizare se face împărțirea terenului în mai multe sole sau tarlate și se cultivă fiecare cu un anumit fel de plante (cereale de toamnă, prășitoare, cereale de primăvară, plante de nutreț, etc.) care se succed apoi unele după altele pe aceeași tarla (solă) după un anumit timp și după cele mai bune plante premergătoare.

Din experiența și rezultatele obținute de diferite unități agricole s-a constatat că producția oricărui culturi, atunci cînd este cultivată pe același teren mai mulți ani de-a rîndul, scade de 2-3 ori în comparație cu plantele cultivate în cadrul unui asolament rațional. În comuna Vințul de Jos, de pildă, la întovărășirea „7 Noiembrie” în anii trecuți s-a cultivat mult timp grîu după grîu. Acest sistem greșit de repetare a culturii a dus la scăderea producției la hectar, scădere care a ajuns uneori la 300-500 kg la ha. Exemplul de mai sus scoate cu putere în evidență necesitatea de a se trece la aplicarea tarlalizării în

(Continuare în pag. 4-a)

O importantă măsură economică pentru sporirea producției agricole în raion

Tarlalizarea — mijloc important în creșterea producției agricole la hectar

În anii ce s-au scurs de la cel de-al 11-lea Congres al P.M.R., poporul muncitor sub înțeleapta conducere a partidului nostru a obținut succese deosebite de însemnate în marea operă de construire a socialismului în patria noastră. Aplicînd în mod creator experiența agriculturii sovietice la condițiile țării noastre, partidul nostru a elaborat linia politică și a indicat căile și mijloacele transformării socialiste a agriculturii, precum și metodele ce trebuie folosite pentru sporirea producției agricole la hectar.

GHEORGHE CRIȘAN
secretar al Comitetului raional
Alba al P.M.R.

față și să asigure 60-70 la sută din totalul producției agricole marfă.

Acum, după aproape 4 ani de la Congres, ca urmare a justefet liniei politice a partidului și datorită muncii neobosite desfășurate de organizațiile de partid, sectorul socialist al agriculturii este de peste 67 la sută și cuprinde aproape 2.500.000 familii.

În raionul nostru, drept rezultat al convingerii de faptul că singurul drum spre belșug și fericire al țărânilor muncitoare este drumul agriculturii socialiste, un număr tot mai mare de țărani muncitori pășesc cu încredere în gospodării colective și întovărășiri agricole. Sate ca Obreja, Cistei, Oieșdea și altele sînt azi complet colectivizate, iar comune întregi ca Sintimbru, Teiuș și Almașul Mare sînt complet cooperativizate. În prezent, ca urmare a muncii politice desfășurate, suprafața cooperativi-

Cel de-al 11-lea Congres al P.M.R. a analizat multilateral rezultatele obținute în transformarea socialistă a agriculturii, indicînd totodată cele mai potrivite metode care să ducă la lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, astfel ca pînă în anul 1969 să devină preponderent ca supra-

Tarlalizarea — mijloc important în creșterea producției agricole la hectar

(Urmare din pag. 3-a)

toate comunele unde există condiții. Și aceasta nu întâmplător. Sînt condiții cerute de agrotehnică, care impun cu toată puterea acest lucru. De pildă, plantele pentru a se dezvolta consumă din rămint substanțe nutritive în cantități inegale, unele mai mult, altele mai puțin. Sfecla de zahăr, consumă aproape de 3 ori mai mult azot și potasiu și de 2 ori mai mult fosfor decât cerealele de toamnă. Apoi plantele au un sistem radicular diferit, care pînă în sol la adîncimi diferite, luîndu-și substanțele nutritive necesare din diferite straturi ale solului. De aceea, pentru o cît mai bună folosire a substanțelor nutritive din sol este absolut necesar să alterneze culturile între ele; nu toate culturile se comportă la fel față de buruieni. Unele, ca secara, tutunul și lupinul înabuse buruienile, altele ca porumbul și orzul se opun slab, iar sfecla de zahăr, porumbul, grîul etc. sînt năpădite de buruieni și dacă nu se plîuesc sau prășesc la timp dau recolte slabe. Deci, și datorită acestei particularități se cere să se facă alternarea (rotatia) culturilor. Acele culturi care suferă mai mult din cauza buruienilor vor fi cultivate după plantele premergătoare care înabuse buruienile.

Aplicarea tarlalizării se impune de asemenea și pentru combaterea și distrugerea dăunătorilor. Plantele sînt atacate de anumiți dăunători și holi, care se înmulțesc foarte mult cînd pe aceeași parcelă se cultivă ani de-a rîndul aceeași plantă. De exemplu, grîul de toamnă cultivat ani de-a rîndul pe același teren este atacat de viermele gîndacului ghebos (*Zabrus Ghibus*) și musca de Hessa, secara de cornul secării, sfecla de zahăr de nematozi și gărgărițe, iar floarea-soarelui și tutunul de lupoaie. De aceea, toate aceste plante se recomandă să revină nu numai alternativ între ele, ci după mai mulți ani pe același loc.

Tarlalizarea prezintă și o serie de alte avantaje. De pildă, prin cultura diferitelor plante pe aceeași țară se schimbă diferit și proprietățile fizice ale solului. Cultivarea plantelor perene — trifoi, lucernă — îmbunătățește solul, îi dă o structură granulată mai stabilă. Apoi, aplicarea tarlalizării dă posibilitatea folosirii în mod rațional a îngrășămintelor organice și chimice, iar lucrările agricole se pot face în majoritatea lor în mod mecanizat, în condiții agrotehnice mult mai bune și la timpul optim. Toate aceste măsuri, aplicate după indicațiile agrotehnice, duc în mod nemijlocit la ridicarea pe o treaptă superioară a agriculturii raionului și la sporirea producției agricole la hectar. A-

cest lucru e dovedit de faptul că acolo unde unitățile noastre agricole socialiste au trecut la cultivarea pe tarlale întinse și au respicat rotația culturilor au obținut producții mari la hectar. Așa, de exemplu, gospodăria colectivă „Gh. Doja” din comuna Berghin, care a însămintat grîul de toamnă după trifoi și borceag, a obținut în acest an o producție medie de 3.650 kg grîu la hectar, iar întovăririle agricole din Bucerdea și Ighiu au obținut peste 2.800 kg la hectar la grîul însămintat după trifoi. Iată de ce tarlalizarea se impune în perioada actuală ca o necesitate pentru creșterea productivității în agricultură raionului.

Aplicarea tarlalizării în raionul nostru constituie o problemă deosebită importantă economică. Și, desigur, că acum la început, cînd importanța ei nu este îndejuns cunoscută de țărani muncitori, este nevoie de o intensă muncă politică și organizatorică, spre a se asigura încă din primul an succesul ei practic.

Organizațiilor de partid de la sate și comitetelor executive ale sfațurilor populare comunale le revin în asigurarea aplicării tarlalizării sarcini deosebit de importante. Ele trebuie să desfășoare în aceste zile, prin agitatori, deputați și cadrele tehnice agricole o susținută muncă politică în rîndul producătorilor agricoli, spre a le arăta imensele avantaje pe care le prezintă tarlalizarea. Sub îndrumarea și controlul direct al comitetelor comunale de partid, cu ajutorul organizațiilor de bază de la sate, sfațurile populare trebuie să organizeze la căminele culturale conferințe în care cadrele tehnice de ingineri și tehnicieni din agricultură să vorbească oamenilor despre necesitatea aplicării tarlalizării în raion — ca o condiție principală pentru sporirea producției agricole. Aici agitatorii și deputații cît și cadrele tehnice trebuie să desfășoare munca de la om la om, astfel ca odată cu trecerea în acest an la tarlalizare, să fie respectate întocmai asolamentele stabilite și să nu se însăminteze decît plantele prevăzute pentru fiecare țară.

Succesul lucrărilor de tarlalizare poate și trebuie să fie deplin asigurat. Pentru aceasta este nevoie ca fiecare țărăn muncitor să lupte el însuși pentru respectarea regulilor cerute de lucrările de tarlalizare.

Luptînd cu toate forțele pentru îndeplinirea acestei sarcini de mare importanță politică și economică, țărănimea muncitoare din raion răspunde prin fapte noilor măsuri luate de Pînenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie și contribuie astfel la traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid și guvern, pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului muncitor.

Sub ploaia de bombe...

(Urmare din pag. 1-a)

toți muncitorii stației și în special cei de la revizia de vagoane și atelierul de zonă. Zi și noapte acești oameni n-au cunoscut ce-i odihnă. În 3 zile toate liniile au fost reparate și circulația s-a normalizat. În ce privește traficul, el a fost curățat, iar vagoanele distruse pregătite și expediate spre fabricile constructoare. Au fost salvate atunci din gura focului valori uriașe.

Acela a fost ultimul bombardament. Din acea zi avioanele fasciste n-au mai putut ajunge la noi, deoarece glorioasa armată sovietică i-a pus pe fugă pe fasciști...

★

Cele povestite de ceferistul Popa Horia sînt întocmai. Poate cuvintele lui n-au reușit să cuprindă nici jumătate din fapte. În zilele lui septembrie 1944, ceferiștii din Coșlariu au muncit cu adevărat eroism, spre a salva materialul rulant și alte bunuri de la distrugere, spre a asigura circulația normală. O circulație normală în acele zile era ajutorul cel mai mare pe care ceferiștii

puteau să-l dea frontului. Și bravo ceferiștii din Coșlariu l-au dat.

Scrisoare deschisă publicului spectator

Este bine cunoscută de toată lumea popularitatea de care se bucură jocul de fotbal în rândurile maselor de oameni ai muncii din patria noastră. În orașe mari sau mici, în comune și sate, publicul spectator este prezent în fiecare duminică pe stadioanele sportive, pentru a încuraja, cu însuflețire, echipa sa favorită.

Alături de eforturile colective ale jucătorilor, publicul spectator constituie un factor determinant în ceea ce privește rezultatul final în foarte multe partide de fotbal. Influența sa mobilizatoare asupra jucătorilor se face simțită din plin de către aceștia și nu puține sînt jocurile în care publicul spectator își are contribuția sa importantă la obținerea victoriei.

Dar, pe lângă rolul său de mobilizator în ceea ce privește stimularea eforturilor jucătorilor, publicul spectator trebuie să se considere și un educator colectiv al sportivilor noștri în timpul jocului.

Dacă la primul capitol spectatorii din Alba-Iulia știu cum trebuie să-

Din realizările agriculturii în țările socialiste

O nouă formă de grîu de toamnă ramificat

În 1945, muciuristul ucrainean Akim Bomik a adus din împrejurimile orașului Guriev, situat pe țărmul Mării Caspice, câteva spice de grîu sălbătic și o ramificație abia vizibilă. Din aceste spice el a obținut o nouă formă de grîu de toamnă ramificat care poate să dea pînă la 350 chintale de boabe la hectar. După o activitate de selecționare de 14 ani pe un lot experimental din apropiere de Yalta, el a obținut un soi de grîu dur care înfrățește deosebit de bine, dă o recoltă foarte bogată de boabe de calitate superioară și de masă verde. Anul trecut, tulpinile acestui soi de grîu au atins o înălțime record: 2,5—3 m, iar lungimea spicelor împreună cu aristele a fost de 20-27 cm. Spicetele ramificate au conținut 100-150 de boabe, iar uneori chiar peste 200 cu o greutate totală netă de 10 gr. Bobul este de două ori mai

mare decît la grîul obișnuit, este foarte plin, dur, de culoare aurie deschisă.

Grîul obținut de Bomik crește impetuos, înăbușind buruienile. El ajunge foarte repede la maturitate în condițiile Yaltei și este bun de recoltat la mijlocul lunii iunie. Este rezistent la boli. Din făina produsă din acest grîu, ca și din făina altor soiuri de grîu dur, se coace o pîine de calitate superioară, se prepară paste făinoase.

Akim Bomik continuă să-și perfecționeze soiul de grîu obținut de el. Anul acesta, lărgind pînă la 40-50 cm distanța dintre rînduri, el a obținut tușe uriașe, fiecare din ele conținînd cîte 60-75 de tulpini.

Însămîntat pentru nutreț verde, noul soi de grîu poate să dea o recoltă de masă verde de 2000 chintale la hectar.

Irigarea unor noi pămînturi în Tadjikistan

În Tadjikistan se termină lucrările în vederea alimentării cu apă a văii Vahș, situată la frontiera cu Afganistanul — una din principalele regiuni producătoare de bumbac cu fibră fină din Uniunea Sovietică. Aici, din suprafața de 80.000 ha de pămînturi irigate, peste 60.000 ha au fost valorificate în anii puterii sovietice, datorită construirii sistemului de irigație din valea Vahș. În prezent canale ale acestui sistem se construiesc în regiunea Karalanga unde se află

ultimele 6.000 ha la pămînturi nevalorificate din valea Vahș.

Pămînturile din Karalanga erau numite pînă în prezent pămînturi moarte din cauza conținutului neobișnuit de bogat de săruri din sol — 4 la sută. Ca urmare a desalinizării pămînturilor, în primăvara viitoare pe această nouă întindere vor fi plantate primele 2.500 ha cu bumbac, livezi și vii. Desalinizarea se va realiza cu ajutorul unei vaste rețele de drenaj ramificate, a cărei lungime este în prezent de 60 km.

Realizările selecționerilor

Cultivatorii de legume din R.P. Bulgaria au obținut în urma unei selecționări sistematice aplicate timp de cîțiva ani, diferite varietăți de legume. Astfel au luat naștere noi soiuri de roșii: 10xBizen, o varietate timpurie care dă o recoltă bogată, este ușor de transportat și are un gust plăcut; ZareaxKomet, pentru prelucrări industriale; soiurile Rudjers și Plovdiv 14. Ei au obținut de asemenea noi soiuri de ardei buni pentru a fi conservați și folosiți proaspeți.

Institutul agricol superior „Gheorghii Dimitroff” din Sofia a obținut un nou soi de mazare „Sofia-135” care permite recoltarea cu ajutorul mașinilor. Noile sorturi obținute de selecționeri cu sprijinul institutelor de cercetări științifice din țară sînt cultivate în gospodăriile agricole cooperative de muncă și în gospodăriile agricole de stat. Suprafața cultivată cu legume ajunge în prezent la 60.000 hectare, în comparație cu 1939, cînd ea ocupa numai 24.000 ha.

Bogăția pădurilor

O treime din teritoriul R. Cehoslovace, și anume aproximativ 4.237.000 ha, este acoperit de păduri.

Circa 200.000 ha sînt păstrate în stare naturală și constituie rezerve ale statului. Cea mai cunoscută din aceste păduri virgine este cea de pe muntele Babin, în sud-estul Boemiei, unde se găsesc arbori în vîrstă de peste 400 de ani. Aici există brazi înalți de 65 m; un singur arbore poate da un bușean lung de 50 m. O altă rezervă a statului este cea de la Vihorlat, în estul Slovaciei, unde trăiesc în libertate urși, lupi și rîși.

A început acțiunea de împădurire

planificată. Numai anul trecut au fost împădurite 100.000 ha iar, potrivit prevederilor, pînă în anul 1960 vor fi împădurite încă 450.000 ha.

Cresc suprafețele arabile

Suprafețele însămintate în R.P. Albania sînt în prezent cu 72 la sută mai mari decît înainte de eliberare. Lucrările de ameliorații constituie una din principalele surse de extindere a suprafețelor arabile. De la eliberare au fost drenate și ameliorate peste 80.000 hectare.

Lucrările de transformare a terenurilor mlăștinoase în pămînturi

Succesele mișcării cooperatiste

Anul acesta suprafața cooperativelor agricole a crescut de trei ori în comparație cu anul 1958. În prezent sectorul socialist cuprinde 61 la sută din suprafața totală și 50 la sută din terenurile arabile.

În prezent cooperativele agricole cuprind sate întregi, raioane și chiar regiuni. Mișcarea de înscriere în cooperative are un caracter de masă. S-a terminat complet cooperativizarea agriculturii în regiunile Győr, Solnok și Veszprem.

Anul trecut recolta de grîu obținută în cooperativele agricole pe o unitate de suprafață a fost în medie cu 25 la sută mai mare în comparație cu gospodăriile individuale. Recolta de orz din acest an este de 35-40 chintale la ha.

La cultivarea porumbului se aplică metode care asigură o înaltă productivitate. Astfel, în anul 1958 suprafața cultivată cu porumb hibrid reprezintă 7 la sută din întreaga suprafață, iar în anul acesta ea reprezintă 38 la sută. Metoda de semănare a porumbului în cuburi așezate în pătrat a fost aplicată anul trecut pe o suprafață de numai 200 ha, iar în prezent ea este aplicată pe o suprafață de aproximativ 60.000 ha. Pe două treimi din întreaga suprafață de culturi cerealiere s-au aplicat îngrășăminte minerale.

R.P. Ungară a primit numeroase mașini din partea Uniunii Sovietice și țărilor lagărului socialist prin care Cehoslovacia, R. D. G. și R.P. Romîna.

Producția de lapte din R.P. Ungară a crescut în ultimii doi ani cu 25-30 la sută; anul trecut producția medie de lapte obținută de la o vacă furajată s-a ridicat la 2.100 kg. Producția de lapte în cooperativele agricole a fost cu 20 la sută mai mare, iar în gospodăriile de stat a ajuns la 3.200 kg.

Numărul porcilor a crescut anul acesta cu 900.000 în comparație cu anul trecut.

Creșterea păsărilor s-a dezvoltat într-un ritm accelerat. În prezent R. P. Ungară posedă 100 milioane de păsări. Cantitatea de carne de pasăre achiziționată de stat în primul semestru al anului a crescut cu 50 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, iar achiziționarea de ouă cu 10 la sută.

R.P. Ungară are în prezent un număr record de oi. Cantitatea de lînă obținută de la o oaie a fost în 1958 de 4,05 kg.

țertile se efectuează într-un ritm accelerat. Pînă la sfîrșitul anului 1960 vor fi ameliorate zeci de mii de hectare. La aceste lucrări sînt folosite numeroase escavatoare, buldozere și alte mașini moderne importate din U.R.S.S.

În perioada celui de-al treilea cincinal se vor executa noi lucrări de ameliorații.

mul rînd rezultatul, ci modul cum fiecare jucător își cunoaște sarcinile și cum acționează pentru realizarea lor.

Spunea cineva din conducerea colectivului nostru sportiv la jocul cu U. M. Cugir, cînd oaspeții ne conduceau cu 3-1, că dacă nu schimb echipa, ca să cîștige jocul, pierdem publicul spectator. Considerăm acesta miezul unei întregi probleme.

Publicul spectator trebuie să înțeleagă munca noastră și să ne sprijine, pentru a face o treabă bună. Trebuie să existe o colaborare tacită și conștientă între public și munca de instruire sportivă, dublată de o încredere reciprocă și tovarășească.

Jucătorii sînt supuși la eforturi mari, la antrenamente și jocuri, eforturi care uneori îi depășesc și acest lucru se reflectă în joc: sînt depășiți de adversar, jocul nu le reușește, se incurcă, se ceartă chiar. Sînt lipsuri inerente, care nu pot fi evitate deodată. Dar, pe lângă sprijinul organelor de conducere locale, pe care îl simțim din plin, este necesară și înțelegerea publicului nostru spectator.

În partidele în care echipa nu se regăsește, sau este depășită de adversar, cuvintele de ironie sau protestele unor spectatori nu-și au locul. Aceștia îi demobilizează pe jucători, îi fac uneori să își piardă încrederea în ei, cad din greșeală, în greșeală, ajung la certuri și insulte pe teren.

Atmosfera din tribună depășește limitele gardului de sîrmă și se imprimă în jocul echipei. În momente critice însă, este nevoie de ajutorul masiv al publicului. Cuvintele încurajatoare fac ca jucătorii să-și recapete încrederea, să acționeze calm, gîndit și să se pună pe picior.

Jucătorii se străduiesc să ofere publicului lor spectator jocuri frumoase și satisfacția dorită, dar în schimb așteaptă și ei mai multă înțelegere de la acest public.

Muncind în felul acesta, într-o înțelegere și colaborare reciprocă, lucrurile vor merge bine. Și vom reuși să realizăm într-un viitor apropiat obiectivul propus pe anul acesta: ridicarea nivelului tehnic al jucătorilor de fotbal din orașul nostru.

MUNTEANU EGO
antrenor de fotbal